

914

ZIENEN DES VAGEVUURS

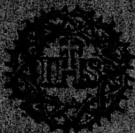
DOOR DEN

HEILIGEN ALPHONSUS

BERGHEBAAR

VERTAALD DOCH DEN

HEILIGEN A. M. TERRELLIN C. S. S. M.

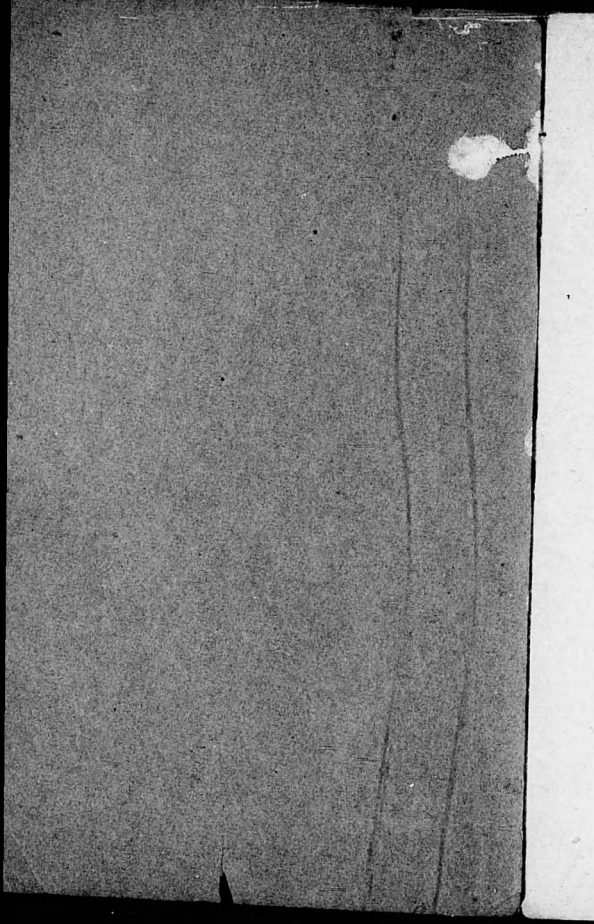
LEVE

's BOSCH

DESSAIN, DRUKKER.

W. VAN GULICK, BOEKH.

Per.
~~Vak~~ 164

DEVOTIE

TOT DE

ZIELEN DES VAGEVUURS

Per. 164
914

DEVOTIE

TOT DE

ZIELEN DES VAGEVUURS,

DOOR DEN

HEILIGEN ALPHONSUS,

KERKLEERAAR.

VERTAALD DOOR DEN

Eerw. P. H. THEELEN, C. SS. I.

4de UITGAVE.

LUIK | 's BOSCH
H. DESSAIN, DRUKKER | W. VAN GULICK, BOEKH.

Liturgische Vereeniging ¹⁸⁸⁵
Aartsbisdom UTRECHT
Volgnummer Bibliotheek 1010

GOEDKEURING.

Door onzen Z. E. P. Generaal, **NICOLAUS MAURO**,
daartoe gemachtigd, laten wij toe dat het werkje
Devotie tot de zielen in het vagevuur gedrukt worde.

Brussel, den 25 April 1877.

A. BAUDRY, c. ss. r.
Sup. Prov. Belg.

Imprimatur.

Leodii, 16 Aprilis 1877.

† **VICTOR JOS. EPISC. GERREN.**

DEVOTIE
TOT DE
ZIELEN DES VAGEVUURS.

I.

IS DE DEVOTIE TOT DE ZIELEN DES VAGEVUURS
ONS VOORDEELIG ?

De devotie tot de zielen des vagevuurs bestaat in hen aan God te bevelen, opdat hij ze te hulp kome in de groote smarten die zij lijden, en ze welhaast tot zijne glorie roepe. Die devotie is den Heere zeer aangenaam en ter gelijker tijd ons zeer voordeelig. Immers, van den eenen kant, zijn die beminde zielen de eeuwige Bruiden van Jezus-Christus, en, van den anderen kant, zijn zij vol van dankbaarheid jegens ieder die hun de verlossing uit die gevangenis bekomt, of ten minste hun eenige verlichting in hun lijden

bezorgt ; daarom, zoohaast zij in den hemel gekomen zijn, zullen zij zeker dezen niet vergeten die voor hen zullen gebeden hebben. Daarenboven is het een godvruchtig gevoelen dat God hun onze gebeden kenbaar maakt, opdat zij ook voor ons bidden. Het is waar, die goede zielen zijn niet in staat om voor zich zelve te bidden, omdat zij zich daar bevinden als plichtigen, die moeten voldoen voor hunne misslagen ; nogtans, daar zij aan God allerdierbaarst zijn, is er niets wat hen zou kunnen beletten voor ons bij Hem te bidden, en gunsten te bekomen. Iederen keer dat de heilige Catharina van Bolonje eene bijzondere gunst verlangde, nam zij hare toevlucht tot de zielen des vagevuurs, en terstond was zij verhoord; zij verzekerde zelfs dat zij door dit middel vele gunsten had bekomen, die zij niet had verkregen door het aanroepen der Heiligen. Overigens, onmogelijk al de weldaden op te tellen welke de godvruchtige personen aan de voorspraak der zielen des vagevuurs bekennen schuldig te zijn.

II.

ZIJN WIJ VERPLICHT DE ZIELEN DES VAGEVUURS
TE HELPEN.

Indien wij den bijstand der gebeden dier goede zielen willen bekomen, betaamt het dat wij van onzen kant, hen trachten te helpen door onze gebeden en onze goede werken. Ik zeg : *Het betaamt*, maar men moet er bij voegen dat het zelfs eene plicht is voor den christen ; want de liefde vereischt dat wij onzen naasten bijstaan, wanneer hij onzen bijstand noodig heeft, en wij hem dien zonder groote moeite kunnen verleen. Nu, het is zeker dat onder den naam van Naaste, ook begrepen zijn de zielen des vagevuurs, welke, ofschoon uit deze wereld vertrokken, niet ophouden *tot de gemeenschap der heiligen te behooren*, zegt de heilige Augustinus. ¹ De heilige Thomas spreekt op eene wijze die nog klaarder is en meer toepasselijk aan ons onderwerp ; de *liefde*, zegt

(1) Piorum animæ mortuorum non separantur ab Ecclesia. De Civ. Dei, l. 20, c. 9.

hij, die ons verbindt met de geloovigen die in staat van gratie gestorven zijn, is eene uitbreiding derzelfde liefde welke ons verbindt met onze levende broeders.¹ Waaruit volgt dat wij die heilige zielen moeten bijstaan zooveel wij kunnen; en daar hunne behoeften grooter zijn dan die der levenden, schijnt het, dat wij, onder dat opzicht, nog meer verplicht zijn hen te helpen.

Welnu, in welke behoefte bevinden zich die heilige gevangenen? Het is zeker dat hunne pijnen onbegrijpelijk zijn. Volgens den heiligen Augustinus, is het vuur dat hen brandt, eene pijn die alles overtreft wat de mensch in dit leven kan lijden.² Duidanig is ook het gevoelen van den heiligen Thomas, die zelfs beweert dat dit vuur hetzelfde is als dat der hel.³ Ziedaar, wat aangaat de straf van *gevoel*; maar de straf

(1) Charitas quæ est vinculum uniens membra Ecclesiæ, non solum ad vivos se extendit, sed etiam ad mortuos qui in charitate decedunt. In 4 sent. d. 45. q. 2. s. 2.

(2) Gravior erit ille ignis, quam quidquid potest homo pati in hac vita. In Ps. 37.

(3) Sub eodem igne peccator crematur et electus purgatur. In 4 sent. d. 21. q. 1. a. 1.

van *schade*, of de berooving van Gods aanschijn, waardoor die teêrgeliefde bruiden van Jezus-Christus gepijnigd worden, is nog veel grooter: door de liefde tot God en niet alleen door eene natuurlijke, maar ook door eene bovennatuurlijke liefde ontstoken, zijn zij met een uiterst geweld aangedreven om zich met hun opperste goed te vereenigen; maar ziende dat zij, door de schulden die zij nog moeten boeten, worden teruggehouden, gevoelen zij daarover eene zoo bittere smart, dat, ware het mogelijk, zij ieder oogenblik zouden sterven. Zoo dan is deze scheiding van God, gelijk de heilige Joannes Chrysostomus zegt, eene kwelling onvergelykelyk grooter dan de straf van *gevoel*.¹ Die beminnende zielen zouden dus verkiesen alle andere smart uit te staan, liever dan een enkel oogenblik beroofd te zijn van die vereeniging met God. waarnaar zij onophoudelyk verzuchten. Ziedaar waarom de engelachtige leeraar verzekert dat de

(1) Mille inferni ignes simul uniti non darent tantam poenam, quanta est sola poena damni.

pijn des vagevuurs alle mogelijke pijnen van dit leven overtreft. ¹ Dionisius de Kar-taizer verhaalt dat een man, door de voor-spraak van den heiligen Hieronymus uit de dood opgewekt aan den heiligen Cyrillus van Jerusalem verklaarde, dat al de smarten der aarde vergeleken bij de lichtste pijnen van het vagevuur verzachtingen en wellusten zijn. ² Hij voegde er bij dat, zoo iemand die pijnen gevoeld had, hij liever al de pijnen dezer wereld tot den laatsten dag des oor-deels toe zou uitstaan, dan wel voor eenen enkelen dag veroordeeld te zijn tot de min-ste pijn van het vagevuur. Ook schreef de heilige Cyrillus, dien wij zoo even genoemd hebben, aan den heiligen Augustinus, dat de pijnen des vagevuurs, wat hare hevigheid betreft, dezelfde zijn als die der hel, en dat zij hierin alleen van de laatsten verschil-len, dat zij niet eeuwig zijn. ³

(1) Oportet quod pœna purgatorii, quantum ad pœnam damni, excedat omnem pœnam istius vitæ. Loco cit.

(2) Si omnia tormenta mundi minori, quæ in purgatorio habetur, pœnæ comparentur, solatia erunt. De Quat. Nov. a. 53.

(3) Int op. Aug. app. ep. 19. E. B.

Die arme zielen worden dus gekweld door allerhêvigste pijnen, en, daarbij nog kunnen zij zich door eigen krachten geene verzachting bezorgen; want, volgens de uitdrukking van het Boek van Job, zijn zij in de ketenen en in de banden der behoefte.¹ Het is waar dat zij verzekerd zijn eenmaal te heerschen, maar zij kunnen geen bezit nemen van hunne tronen, dan nadat zij geheel gezuiverd zijn. Zij zijn dus buiten staat zich zelve te helpen, ten minste op eene voldoende wijze, indien wij geloof willen hechten aan zekere godgeleerden die beweren dat die zielen, zelfs door hunne eigene gebeden, zich eenige verzachting kunnen bezorgen; het is hun onmogelijk zich van hunne ketenen te verlossen; zij moeten daarin worden vastgehouden tot dat de goddelijke rechtvaardigheid streng voldaan zij. Dit verklaarde eens een monnik van Citaux, die tot het vagevuur veroordeeld was, aan den koster van zijn klooster: « Help mij,

(1) Si fuerint in catenis, et vinciantur funibus paupertatis
Job. 36. 8.

zeide hij tot hem, ik smeeek u, help mij door uwe gebeden; want, door mij zelven kan ik niets bekomen. » De heilige Bonaventura heeft insgelijks gezegd dat de zielen des vagevuurs zoo ontbloet zijn van alles, dat zij geen middel hebben om hunne schulden te betalen. ¹

Van eenen anderen kant is het ook zeker, en zelfs een geloofspunt, dat wij die goede zielen kunnen helpen door onze goede werken en voornamelijk door onze gebeden; devotie die niet alleen op eene bijzondere wijze door de heilige Kerk aanbevolen, maar ook nog beoefend wordt; en dit zoo zijnde, weet ik niet hoe men hem van zonde zou kunnen vrijspreken, die verwaarloost hun eenigen bijstand te verleenen, ten minste door zijne gebeden.

Doch, indien de kennis van hunne uiterste behoefte en van onze verplichting jegens hen niet voldoende is om ons aan te sporen hen te helpen, laat ons ten minste niet ongevoelig zijn aan het genoegen welk wij ver-

(1) Mendicitas impedit solutionem. Sermon de mort.

schaffen aan Jezus-Christus, wanneer wij werken om zijne geliefde bruiden te verlossen, opdat zij eerder met Hem in den hemel vereenigd zijn. Laten wij eindelijk bedenken hoe vele verdiensten wij kunnen bekomen door het groote werk van liefde jegens die heilige zielen, die vol dankbaarheid zijn, en allerbest weten te beseffen den grooten dienst dien wij hun bewijzen door onze gebeden; daardoor immers verkorten wij hunne pijnen wij verhaasten den toegang tot den hemel aan die zielen, en daar gekomen, zullen zij niet nalaten voor ons te bidden. De Heer belooft zijne barmhartigheid aan hem die barmhartig is jegens zijnen naaste,¹ — mag men dan met geen groot betrouwen zijne zaligheid verhoplen als men zich toelegt om die zoo bedroefde en aan God zoo aangename zielen barmhartig te zijn? Nadat Jonathas het Hebreeuwsche volk verlost had, door zijne zegepraal over de vijanden, werd hij door Saül, zijnen vader, ter dood veroordeeld,

(1) *Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur. Matth. 5. 7.*

omdat hij, ondanks het gegevene verbod, honig geproefd had, doch het volk kwam bij den koning, en riep uit: Wel hoe! zal Jonathas dan sterven, hij die ons verlost heeft? ¹ Zoo ook moeten wij hopen dat, indien wij het geluk hebben eene ziel uit het vagevuur te verlossen en haar de deur des hemels te openen, die ziel vol dankbaarheid tot God zal zeggen: Heer! gedoog niet dat degene die mij uit de tormenten verlost heeft, voor eeuwig verloren ga. — En indien Saül op het dringend aanhouden van het volk, het leven schonk aan Jonathas, zal God voorzeker de zaligheid van zijnen dienaar niet weigeren als eene ziel, die zijne teergeliefde bruid is, Hem er om bidt. Daarbij verzekert de heilige Augustinus, dat degenen die gedurende hun leven, die heilige zielen het meest zullen hebben geholpen ook door eene bijzondere voorzienigheid van God, meer hulp van de anderen zullen ontvangen, indien zij naar het vagevuur gaan.

(1) Ergone Jonathas morietur, qui fecit salutem hanc magnam in Israëli. I Reg. 14. 45.

Tot oefening, laat ons hier opmerken, dat een krachtdadig middel om de zielen des vagevuurs wel te doen, is, de Mis voor hen te hooren, en ze daar aan God te bevelen door de verdiensten van het lijden van Jezus-Christus, zeggende, bij voorbeeld: Eeuwige Vader! ik draag U op deze offerande van het Lichaam en het Bloed van Jezus-Christus met al de smarten die Hij geleden heeft gedurende zijn leven en in zijne dood; door de verdiensten van zijn lijden beveel ik U de zielen des vagevuurs, bijzonderlijk.... enz.

Het is ook een uitmuntend werk van liefdadigheid te gelijktijd de zielen van alle stervenden aan te bevelen.

Gedenken wij dat, hetzij onder de zielen die in het vagevuur lijden, hetzij onder de stervenden, of onder allen die, op welke wijze het ook zij, de dood nabij zijn, wij misschien naastbestaanden kunnen tellen, weldoeners aan wie wij veel verschuldigd zijn, misschien personen die fouten te boeten hebben, welke wij hun hebben doen bedrijven: misschien vrienden die wij ons getukkig zouden achten te hulp te komen, indien wij hunne behoeften kenden; en misschien ook vijanden, die ons gelegenheid aanbieden de ware en zuivere liefde te beoefenen, door hun, naar het voorbeeld van Jezus-Christus op het kruis, het kwade door het goede te vergelden, en alzoo groote verdiensten te verwerven, en

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN

VOOR DE ZIELEN DES VAGEVUURS

I.

NOVENE.

Laat ons al de zielen des vagevuurs aanbevelen aan Jesus-Christus en aan zijne heilige Moeder, bijzonder onze ouders, onze weldoeners, onze vrienden en onze vijanden, en vooral de zielen voor dewelke wij verplicht zijn te bidden. Laat ons voor hen aan God de volgende gebeden opdragen, terwijl wij de groote pijnen zullen overwegen welke de heilige bruiden van Jesus-Christus mochten uitstaan.

I.

De pijnen welke die beminde zielen moe-

een bijzonder recht op de barmhartigheid van den Heer, wiens vijanden wij geworden zijn door de zonde.

De vertaler.

ten lijden, zijn menigvuldig ; maar eene der grootste is de gedachte dat zij zelven door de zonden die zij in het leven hebben bedreven, de oorzaak zijn geweest van hun lijden.

O Jesus, mijn Zaligmaker ! indien ik nu verdoemd ware, ik die zoo dikwijls de hel verdiend heb, welke zou mijne smart niet zijn, bij de gedachte dat ik zelf de schuld van mijne verdoemenis zou geweest zijn ! Ik dank U voor het geduld dat Gij met mij gehad hebt. O mijn God ! ik bemin U bovenal, omdat Gij de oneindige goedheid zijt, en het is mij van ganscher harte leed, U vergramd te hebben. Ik beloof U liever te sterven dan U nog te vergrammen ; verleen mij de heilige volharding. — Heb medelijden met mij, en heb ook medelijden met die beminde zielen die branden in het vagevuur. — O Maria, Moeder Gods ! kom haar te hulp door uwe machtige gebeden !

Een *Onze Vader* en een *Wees gegroet* voor de lijdende zielen ; daarna leest men de volgende stroof :

O Lieve Heer, uw teerbeminden
Verduren daar zoo bittere smart ;
Ach ! laat hen medelijden vinden
In uw altijd vertroostend hart !

II.

Eene tweede smart, welke de zielen in het vagevuur veel doet lijden, is de gedachte van den tijd dien zij in hun leven verloren hebben, tijd gedurende denwelken zij groote verdiensten hadden kunnen inzamelen voor den hemel ; alsook de gedachte dat dit verlies voor eeuwig onherstelbaar is, dewijl de tijd van verdiensten eindigt met het leven.

O Heer ! hoe zeer ben ik toch te beklagen, daar ik reeds zoo vele jaren op aarde leef zonder iets anders te verdienen dan straffen voor de hel ! Ik dank U dat Gij mij nog den tijd laat, om dit kwaad te herstellen. Het is mij leed, o mijn God, die zoo goed zijt ! het is mij leed dat ik U mishraagd heb, verleen mij uwen bijstand opdat ik het overige mijns levens alleen bestede om U te dienen en U te beminnen. Heb medelijden

met mij en heb ook medelijden met die heilige zielen die branden in het vagevuur. — O Maria, Moeder van God ! help hen door uwe machtige voorspraak !

Onze Vader, Wees gegroet. O Lieve Heer ! enz.

III.

Eene andere groote smart, die de zielen in het vagevuur kwelt, is het verschrikkelijk aanschouwen der zonden waarvan zij de schuld moeten betalen. In dit leven kent men al de leelijkheid der zonde niet ; maar in het ander leven kent men die duidelijk, en deze kennis is eene der hevigste pijnen der zielen in het vagevuur.

O mijn God ! omdat Gij oneindig goed zijt, bemin ik U bovenal, en het is mij uit geheel mijn hart leed dat ik U beledigd heb. Ik beloof U liever te sterven dan U ooit meer te vergrammen ; verleen mij de heilige volharding. Heb medelijden met mij en heb ook medelijden met die heilige zielen die branden in het vagevuur. — En gij, o Moe-

der Gods, help hen door uwe machtige gebeden !

Onze Vader, Wees gegroet. O Lieve Heer! enz.

IV.

Eene der smarten welke die teedere bruiden van Jesus-Christus het meest pijnigen, is de gedachte dat zij door hunne zonden droefheid aangedaan hebben aan dien God dien zij zoo vurig beminnen. Men heeft boetvaardigen van berouw zien sterven, bij de gedachte dat zij een zoo goeden Meester beleedigd hadden.

De zielen in het vagevuur weten veel beter dan wij hoe beminnenswaardig God is, en zij beminnen Hem uit al hunne krachten ; daarom gevoelen zij eene smart die alle anderen overtreft bij het aanschouwen der beleedigingen die Hij van hen op aarde heeft ontvangen.

O mijn God ! omdat Gij oneindig goed zijt, bemin ik U bovenal, en het is mij leed uit geheel mijn hart dat ik U vergramd heb. Ik beloof U liever te sterven dan U ooit meer

te beledigen; verleen mij de heilige volharding. Heb medelijden met mij en heb ook medelijden met die getrouwe zielen die branden in het vagevuur en die U beminnen uit geheel hun hart. — O Maria, Moeder van God! help hen door uwe machtige gebeden.

Onze Vader, Wees gegroet. O Lieve Heer! enz.

V.

Nog eene andere smart voor die bedrukte zielen is, in dat vuur te lijden zonder te weten wanneer de smarten zullen ophouden. Het is waar, zij zijn verzekerd er eenmaal uit verlost te worden! Maar de onwetendheid waarin zij zich bevinden aangaande het einde van hun lijden, is voor hen eene zeer groote smart.

Wee mij, indien Gij, o Heer! mij tot de hel, tot die smartvolle gevangenis hadt verwezen, verzekerd van er nooit uit te komen! Ik bemin U bovenal, oneindige Goedheid! het is mij uit gansch harte leed U beledigd te hebben. Ik beloof u liever te sterven dan U ooit meer te beledigen; verleen mij

de heilige volharding. Heb medelijden met mij en heb ook medelijden met die goede zielen die branden in het vagevuur. — O Maria, Moeder van God ! help hen door uwe machtige gebeden.

Onze Vader, Wees gegroet. O Lieve Heer! enz.

VI.

Evenzeer als die gebenedijde zielen getroost worden door de herinnering aan het lijden van Jesus-Christus en aan het Sacrament des altaars, omdat zij door het lijden verlost zijn geworden, en omdat de heilige Communiën en de heilige Missen hun alle gratiën bekomen hebben en nog bekomen ; zoozeer worden zij gekwollen door de gedachte van ondankbaar te zijn geweest jegens die twee groote gunsten der liefde van Jesus-Christus.

O mijn God ! gij zijt voor mij gestorven en gij hebt U zoo dikwijls aan mij gegeven in de heilige Communie ! en ik heb U altijd met ondankbaarheid betaald ! maar nu bemin ik U boven alle dingen, o mijn opperste goed !

en het is mij ten uiterste leed U beleedigd te hebben. Ik beloof U liever te sterven dan U nog te beleedigen ; verleen mij de heilige volharding. Heb medelijden met mij en heb ook medelijden met die getrouwe zielen die branden in het vagevuur. — O Maria, Moeder Gods ! help hen door uwe machtige gebeden.

Onze Vader, Wees gegroet. O Lieve Heer! enz.

VII.

Hetgeen nog de droefheid dier goede zielen vermeerdert, is de herinnering aan al de bijzondere weldaden, welke zij van God ontvangen hebben, zooals onder anderen dat zij christenen zijn geworden, in katholieke landen geboren, dat zij door God afgewacht werden tot boetvaardigheid, dat zij vergiffenis bekomen hebben van hunne zonden ; want alle die gratiën doen hen beter inzien hoe ondankbaar zij jegens God geweest zijn.

Maar, o mijn God ! wie is er ondankbaarder geweest dan ik ? Gij hebt mij met zooveel geduld afgewacht ; gij hebt mij zoo dikwijls

en met zooveel liefde vergeven ; en ik, na zooveel beloften, ik heb weder begonnen U te vergrammen ! Ik smEEK U, verwijs mij niet tot de hel ! ik wil U beminnen en in de hel zou ik U niet meer kunnen beminnen. O oneindige goedheid ! alle beledigingen, die ik U heb aangedaan, zijn mij leed, en ik belòof U liever te sterven dan U nogmaals te beledigen ; verleen mij de gratie van te volharderen. Heb medelijden met mij, heb ook medelijden met die getrouwe zielen die branden in het vagevuur. — O Maria, Moeder Gods ! help hen door uwe machtige gebeden.

Onze Vader, Wees gegroet. O Lieve Heer! enz.

VIII.

Daarenboven, eene allerbitterste smart voor die beminde zielen, is de gedachte, dat gedurende hun leven, God zoo dikwijls meer barmhartigheid getoond heeft jegens hen dan jegens de anderen, en dat zij Hem door de zonden gedwongen hebben hen te haten en tot de hel te veroordeelen, alhoewel Hij

hun daarna uit loutere goedheid heeft willen vergeven en hen zalig maken.

Zie, o mijn God ! ik ben een dier ondankbare schepselen, ik, die na zoovele gratiën van U ontvangen te hebben, uwe liefde veracht en U gedwongen heb om mij tot de hel te veroordeelen. Oneindige goedheid ! ik beemin U nu bovenal, het berouwt mij van gansch harte U beleedigd te hebben ; ik beloof U liever te sterven dan U nog te beleedigen, geef mij de genade der volharding. Heb medelijden met mij en heb ook medelijden met die goede zielen die branden in het vagevuur. — O Maria, Moeder Gods ! sta hen bij door uwe machtige gebeden.

Onze Vader, Wees gegroet. O Lieve Heer ! enz.

IX.

In één woord, alle smarten welke die beminde zielen te lijden hebben, het vuur, de verveling, de duisternis, de onzekerheid van het oogenblik waarop zij uit de gevangenis zullen verlost worden, zijn voor hen zeer groote smarten; maar de grootste aller smar-

ten voor die heilige bruiden van Jezus-Christus, is dat zij van hunnen goddelijken Bruidegom verwijderd moeten blijven en beroofd van het geluk Hem te aanschouwen.

En ik, o mijn God! hoe heb ik zoo vele jaren kunnen leven, verre van U en beroofd van uwe gratie? Oneindige Goedheid? Ik bemin U bovenal, en het is mij uit ganscher harte leed, U beleedigd te hebben; ik beloof U liever te sterven dan U nog te beleedigen; geef mij de heilige volharding, en laat niet toe dat ik ooit in uwe ongenade hervalle; ik bid U, heb medelijden met de heilige zielen des vagevuurs; verzacht hunne smarten, verkort den tijd van hun ballingschap, en roep hen spoedig in den hemel om het geluk te smaken U van aanschijn tot aanschijn te zien en te beminnen. — O Maria, Moeder Gods, kom hun te hulp door uwe machtige gebeden, en bid ook voor ons die nog blootgesteld zijn aan het gevaar van eeuwig verloren te gaan.

Onze Vader, Wees gegroet. O lieve Heer! enz.

GEBED TOT JESUS-CHRISTUS

om door de smarten van zijn lijden barmhartigheid te verwerven voor de zielen des Vagevuurs.

Allerzoetste Jesus! door het bloedig zweet dat gij hebt vergoten in den hof van Gethsemani, heb medelijden met die heilige zielen. — Heb medelijden, o Heer! heb medelijden.

Allerzoetste Jesus! door de pijnen die gij hebt uitgestaan in uwe wreede geeseling, heb medelijden met die zielen. — Heb medelijden, o Heer! heb medelijden.

Allerzoetste Jesus! door de pijnen die gij hebt uitgestaan in uwe pijnlijke kroning met doornen, heb medelijden met die zielen. — Heb medelijden, o Heer! heb medelijden.

Allerzoetste Jesus! door de pijnen die gij hebt uitgestaan toen gij het kruis naar den Calvarieberg droegt, heb medelijden met die zielen. — Heb medelijden, o Heer! heb medelijden.

Allerzoetste Jesus! door de pijnen die gij hebt uitgestaan in uwe allerwreedste kruisi-

ging, heb medelijden met die zielen. — Heb medelijden, o Heer ! heb medelijden.

Allerzoetste Jesus, door de pijnen die gij hebt uitgestaan in uwen allerbittersten doodstrijd op het kruis, heb medelijden met die zielen. — Heb medelijden, o Heer ! heb medelijden.

Allerzoetste Jesus ! door uwe allergrootste smart, die gij hebt geleden, toen gij den geest gaaft, heb medelijden met die zielen. — Heb medelijden, o Heer ! heb medelijden.

BEVELEN WIJ ONS NU AAN DE ZIELEN DES
VAGEVUURS.

O heilige zielen ! wij hebben voor u gebeden ; maar gij, die zoo aangenaam aan God zijt, en die verzekerd zijt Hem nimmermeer te verliezen, bidt God voor ons ongelukkigen, die nog in het gevaar zijn van ons te verdoemen en God voor eeuwig te verliezen !

GEBED.

OREMUS.

O God, die zoo gaar- *Deus, veniæ largi-*
ne aan de zondaars *tor et humanæ salutis*

vergeeft en de men- *amator! quæsumus* cie-
 schen zalig maakt! *mentiam tuam, ut no-*
 wij smeeken uwe goe- *stræ congregationis*
 dertierenheid, door de *fratres, propinquos et*
 voorspraak van de al- *benefactores, qui ex*
 lerzaligste en altoos *hoc sæculo transie-*
 vlekkelooze Maagd *runt, beata Maria sem-*
 Maria en van alle Hei- *per Virgine interce-*
 ligen, dat onze me- *dente, cum omnibus*
 debroeders, bloedver- *Sanctis tuis, ad perpe-*
 wanten en weldoe- *tus beatudinis con-*
 ners, die deze wereld *sortium pervenire con-*
 verlaten hebben, tot *cedas. Per Christum*
 het verblijf der eeu- *Dominum nostrum.*—
 wige zaligheid mogen *Amen.*

komen. Door Jesus-

Christus, onzen Heer. — Amen.

II.

OPDRACHT DER MIS,

voor iederen dag der week.

Zondag.

Hemelsche Vader! nedergekniel voor
 den troon uwer oneindige Majesteit, draag

ik U die slachtofferande op van het ware Lichaam en het ware Bloed van uwen eenigen Zoon, voor de zielen des vagevuurs, in vereeniging van al de smarten en van al de pijnen die Hij in zijn lijden heeft uitgestaan voor onze zaligheid.

En Gij, beminnelijke Zaligmaker, die in den hof van Olijven, bij het aanschouwen, het zij van al de smarten en de schandelijke dood, die Gij moest uitstaan op het kruis, het zij van de zonden en de afschuwelijke ondankbaarheid van alle menschen, het zij van de verdoemenis van zoo vele zielen die zich door eigene kwaadwilligheid in de hel werpen, zonder deelachtig te worden aan de vruchten van uw lijden, Gij die door eene overmaat van liefde u gewaardigd hebt zoo veel verveling, vrees en droefheid te lijden dat Gij daardoor in den doodstrijd zijt gevallen en de aarde met een bloedig zweet hebt bevochtigd! U bid ik ootmoediglijk deze smarten met het offer van uw goddelijk Lichaam en uw dierbaar Bloed aan te bieden aan de rechtvaardigheid van uwen

eeuwigen Vader, voor de zielen des vagevuurs, die in de vlammen lijden en die verzuchten naar het geluk van U met den Vader en den heiligen Geest te zien en te bezitten in den hemel. Amen.

O Heer! geef hun *Requiem æternam* de eeuwige rust, en *dona eis, Domine; et* dat het eeuwig licht *lux perpetua luceat* voor hen verschijne. *eis.*

Maandag.

Vader der barmhartigheid! ontvang vandaag voor de zielen des vagevuurs, de offerande van het ware Lichaam en het ware Bloed van uwen goddelijken Zoon, in vereeniging met al de smarten en al de droefheden die Hij voor onze zaligheid heeft uitgestaan in zijn lijden. Hij vertoont zich voor uwe oogen als een koning van smarten, en biedt U aan die uiterste droefheid welke het verraad van Judas zijn hart heeft aangedaan en die onuitsprekelijke schaamte welke hij gevoelde, toen hij, met koorden en ketens gebonden, nu voor deze rechtbank dan voor eene andere werd getrokken waar hij

walgende spuwsels in het aangezicht ontving en wreede kaakslagen, waar hij geslagen werd, veracht, als een aardworm onder de voeten getrapt, en als een ketter en godslasteraar de dood waardig geoordeeld. Hij biedt U al die smarten aan als onze Middelaar; en ik, hoe ellendige zondaar ik ook ben, ik vereenig mij met Hem, en smeeek U de rust te verleenen aan de zielen in het vagevuur.

O Heer! geef hun *Requiem æternam* de eeuwige rust en *dona eis, Domine; et* dat het eeuwige licht *lux perpetua luceat* voor hen verschijne. *eis.*

Dinsdag.

Almachtige Vader, die vuriglijk de zaligheid der menschen verlangt, en oprecht wilt dat allen zalig worden en dat niet één verloren ga; Ach! aanschouw uwen Zoon op dat altaar, waar Hij, slachtoffer der liefde, de offerande vernieuwt van het kruis, met zich op'te offeren voor de levenden en de dooden, opdat allen deel hebben aan de schatten uwer barmhartigheid. Hemelsche Vader! aanvaard vandaag de offerande van zijn Li-

chaam en van zijn Bloed voor de zielen in het vagevuur, en, door de verdiensten van zijn lijden, verlos hen van de pijnen die zij te lijden hebben. Hij die uwe eeuwige kracht en wijsheid is, heeft niet geweigerd, om onze ware dwaasheden, te weten onze zonden, uit te boeten, aan het hof van Herodes als een dwaze behandeld te worden, en als dusdanig, met een wit kleed bedekt door dien goddeloozen koning en door geheel zijne bende gehoond, bespot en veracht te worden. Deze diepe ootmoedigheid van uwen Zoon, in wien alle schatten der goedheid verborgen zijn, draag ik U op in vereeniging met deze offerande van zijn Lichaam en zijn Bloed, voor de zielen in het vagevuur, en ik bid U, hun de rust en den vrede te verleenen.

O Heer! geef hun *Requiem æternam* de eeuwige rust en *dona eis, Domine; et* dat het eeuwig licht *lux perpetua luceat* voor hen verschijne. *eis.*

Woensdag.

Almachtige God, Vader der barmhartigheid en bron van allen troost! door de ver-

diensten der offerande van het ware Lichaam en van het ware Bloed van uwen Zoon, welke ik U opdraag, in de vereeniging met de zegpralende en strijdende Kerk, troost vandaag de zielen in het vagevuur, en verlos hen uit de pijnen die zij lijden in hunne gevangenis. Voor hunnen losprijs offert Jesus, uw Zoon, U zijn Lichaam en zijn Bloed : dat zelfde Lichaam, welk Hij uit eene overmaat van liefde liet vastbinden aan eene kolom, waaraan Hij niet honderde maar duizende slagen ontving, om aan uwe rechtvaardigheid te voldoen voor de zonden die wij in het vleesch bedreven hebben ; dat zelfde Bloed dat vergoten werd als een regen in die wreede geeseling, en de Kerk, zijne Bruid, afwiesch van alle vlekken welke zij van den duivel ontvangen had. Ach ! werp eenen blik op dat onschuldig Lichaam en op dat goddelijk Bloed, en verbrijzel de ketenen, welke de zielen uwer kinderen in het vagevuur gevangen houden. O Vader van barmhartigheid ! door de verdiensten van dat groot sacrifice, en van al de wonden die uw eenige

Zoon ontvangen heeft in zijne gruwelijke geeseling, gewaardig U, aan mij, ellendigen zondaar, uwe gratie te verleenen, en aan de zielen des vagevuurs de rust en den vrede.

O Heer ! geef hun *Requiem aeternam* de eeuwige rust en *dona eis, Domine ; et* dat het eeuwig licht *lux perpetua luceat* voor hen verschijne. *eis.*

Donderdag.

Hemelsche Vader en Vader van onzen Heer Jesus-Christus ! ootmoediglijk neêrgeknield voor den troon uwer oneindige majesteit, draág ik U vandaag het Sacrificie op van het Lichaam en het Bloed van uwen Zoon tot rantsoen der zielen in het vagevuur ; en met dit Sacrificie draag ik U al de smarten op, de pijnen, de beschimpingen, de beledigingen en de mishandelingen, welke Jesus na de geeseling, in de doorne kroning heeft willen verdragen voor de zaligheid van alle menschen. Daar Hij aan uwe rechtvaardigheid wilde voldoen voor al de zonden die wij bedreven hebben door gedachten, heeft Hij toegelafen dat men Hem met doornen

kroonde, eenen blinddoek op de oogen bond, met eenen purperen mantel bedekte en met eenen rietstok in de hand als eenen spotkoning behandelde, en Hij keerde zijn aangezicht niet af terwijl men hem met kaakslagen en met afschuwelijke bespuwingen overdekte. Door die smarten heeft Hij overvloediglijk al onze schulden betaald, en onze vergiffenis bekomen. O Vader van barmhartigheid ! aanschouw uw zoo diep vernederden Zoon ; verlos die zielen die uwe geliefde bruiden zijn, uit de gevangenis des vagevuurs, en verleen hun de rust en den vrede.

O Heer ! geef hun *Requiem æternam* de eeuwige rust en *dona eis, Domine ; et* dat het eeuwig licht *lux perpetua luceat* voor hen verschijne. *eis.*

Vrijdag.

Almachtige Vader, eeuwig, onveranderlijk, onzichtbaar, en oneindig in alle volmaaktheden ! al de koren der engelen zingen onophoudelijk in uwe tegenwoordigheid : Heilig ! Heilig ! Heilig ! — Doch wij op aarde, met U dit groot Sacrificie der Mis op te dragen,

wij geven U door Jesus-Christus, met Jezus-Christus en in Jezus-Christus, al de glorie en al de eer welke uwe oneindige majesteit toekomt, en wij bidden U voor de verlossing van de zielen des vagevuurs. Aanvaard dan vandaag, o hemelsche Vader! de offerande van het Lichaam en het Bloed van uwen Zoon, in vereeniging met de schromelijke belediging, welke Hem door de Joden aangedaan werd, toen Pilatus van op zijnen tribunal Hem aan het volk toonde met doornen gekroond, met eenen purperen mantel bedekt, met een riet in de hand, en Hij het Bloed aanwijzende, dat uit Jezus wonden vloeyde, uitriep: *Ecce homo!* Ziedaar den mensch! — Zij oordeelden Jezus de dood schuldig, en Barabbas, eenen booswicht, eenen moordenaar, verkozen zij door deze barbaarsche kreten: *Non hunc, sed Barabam. Crucifige, crucifige eum!* « Niet dezen, maar Barabbas. Kruis hem! Kruis hem!» En Jezus werd ter dood veroordeeld en gelijk aan een zachtmoedig lam, omhelsde Hij zijn Kruis en drøeg hetzelfde op den Calvarieberg.

de plaats der offerande. Dit was een werk van liefde van den kant uws goddelijken Zoons, zich zoodanig te willen vernederen voor onze zaligheid; maar het is een werk van rechtvaardigheid van uwen kant, eene zoo diepe vernedering aan te nemen om ons weder op te richten en de zielen des vagevuurs te verlossen. Ik bid U dus, door de verdiensten van dit offer en van die diepe vernedering, welke uw Zoon heeft ondergaan in zijn lijden, de rust en den vrede te verleen aan de zielen in het vagevuur.

O Heer! geef hun *Requiem æternam* de eeuwige rust en *dona eis, Domine; et* dat het eeuwig licht *lux perpetua luceat* voor hen verschijne. *eis.*

Zaterdag.

O God van liefde! Vader van onzen Heer Jezus-Christus! aanschouw vandaag op dat altaar de onbloedige offerande van het Lichaam en Bloed van uwen Zoon, zij stelt U de offerande voor van zijne allerheiligste dood en van zijn bitter lijden, welke Hij als Opperpriester U op den Calvarieberg op-

droeg, daar vergoot Hij al het bloed zijner aderen, toen Hij, naakt op het kruis uigestrekt, eraan werd genageld, en Hij, na eenen doodstrijd van drie uren gehoond en bespot, met gal en edik gelaafd, zijne ziel in uwe handen overgaf, gehoorzaam wezende tot de dood toe. Ten aanzien van dit zoenoffer van aangenamen geur, open de schatten van uwe oneindige barmhartigheid voor de zielen des vagevuurs; verbreek de banden die hen gevangen houden en hen beletten ten hemel op te klimmen, om U daar te gaan loven en met eene volmaakte liefde te beminnen. Met de smarten van uwen goddelijken Zoon, offer ik U ook die zijner gezegende Moeder, die in haar hart gekruisigd werd aan den voet van het kruis: de lans die het hart en de zijde van Jesus, uwen en haren Zoon opende, doorboorde volgens de voorzegging van Simeon de ziel van Maria, en maakte van haar de Koningin der Martelaren. Aanschouwdus, o hemelsche Vader! het mismaaft aangezigt van uwen Zoon op het kruis en het gekruisigde hart zijner Moeder aan den voet

van datzelfde kruis; door de verdiensten van al de smarten van dien Zoon en die Moeder, verleen de rust en den vrede aan de zielen des vagevuurs.

O Heer! geef hun *Requiem æternam* de eeuwige rust en *dona eis, Domine; et* dat het eeuwig licht *lux perpetua luceat* voor hen verschijne. *eis.*

N. B. Al het voorgaande is getrokken uit de werken van den H. Alphonsus; de vertaler voegt er het volgende bij.

De latijnsche gebeden kunnen in het vlaamsch gelezen worden.

III.

DE « DE PROFUNDIS » NA DEN ZONNENONDERGANG.

Uit de diepten mij- *De profundis cla-*
ner ellenden heb ik *mavi ad te, Domine,**
tot U geroepen, o Heer! *Domine, exaudi vocem*
Heer, verhoor mijne *meam.*
stem.

Laat uwe ooren luis- *Fiant aures tuæ in-*
teren naar de stem *tendentes * in vocem*
mijner smeekingen. *deprecationis meæ.*

Indien gij, Heer, de *Si iniquitates obser-*
rekening houdt van de *vaveris, Domine,* Do-*

boosheden, wie zal *mine, quis sustinebit?*
kunnen bestaan?

Omdat er bij U ge- *Quia apud te pro-*
nade is, en om uwe *pitiatio est, * et prop-*
wet, o Heer, heb ik op *ter legem tuam, sus-*
U gehoopt. *nui te, Domine.*

Mijne ziel heeft op *Sustinuit anima mea*
zijn woord betrouwd; *in verbo ejus; * spe-*
mijne ziel heeft op den *ravit anima mea in*
Heer gehoopt. *Domino.*

Dat Israël op den *A custodia matuti-*
Heer hope, van den *na usque ad noctem, **
morgenstond, tot den *speret Israël in Do-*
nacht toe. *mino.*

Want bij den Heer *Quia apud Dominum*
is barmhartigheid, en *misericordia, * et co-*
bij Hem is overvloe- *piosa apud eum re-*
dige verlossing. *demptio.*

En Hij zal Israël *Et ipse redimet Is-*
verlossen, uit al zijne *raël, * ex omnibus*
ongerechtigheden. *iniquitatibus ejus.*

Versen en Gebed.

Heer, geef hun de *Requiem æternam*
eeuwige rust. — En *dona eis. Domine.* —

dat het eeuwig licht *Et lux perpetua luceat*
voor hen verschijne. *eis.*

Dat zij rusten in *Requiescant in pa-*
vrede. — Amen. *ce. — Amen.*

Heer, verhoor mijn *Domine exaudi ora-*
gebed. — *tionem meam. —*

En dat mijn geroep *Et clamor meus ad*
tot U kome. *te veniat.*

LAAT ONS BIDDEN.

OREMUS.

O God, Schepper en *Fidelium, Deus om-*
Verlosser van alle ge- *nium Conditor et Re-*
loovigen, verleen aan *demptor! animabus*
de zielen van uwe die- *famulorum famula-*
naren en dienaressen *rumque tuarum remis-*
de vergiffenis van al *sionem cunctorum tri-*
hunne zonden, opdat *bue peccatorum, ut*
zij de genadige kwijt- *indulgentiam quam*
schelding, waarnaar *semper optaverunt*
zij altijd verlangd heb- *piis supplicationibus*
ben, door onze god- *consequantur. Qui vi-*
vruchtige *vis et regnas in sæcu-*
gebeden *la sæculorum. — A-*
mogen verwerven. Die *leeft en heerscht in*
men.

alle eeuwen der eeuwen. Amen.

Heer, geef hun de *Requiem æternam*, eeuwige rust. — En *dona eis, Domine*. — dat het eeuwig licht *Et lux perpetua luceat* voor hen verschijne. *eis*.

Dat zij rusten in *Requiescant in pace*. — Amen. *ce.* — Amen.

Aflaat van 100 dagen elke maal dat men dit gebed zegt: (het « *De profundis* » en het « *Requiem* » zijn voldoende) op de knieën bij het luiden der klok, indien men in eene plaats is waar het gebruik bestaat van daarvoor te luiden; zoo niet, verdient men den aflaat met hetzelfde te zeggen na zónnenondergang.

Volle aflaat eens in het jaar, indien men het alle dagen des jaars zegt, op den dag dien men kiest om te biechten en te communiceeren.

Zij die het « *De profundis* » niet weten, kunnen dezelfde aflaten verdienen met te bidden: Onze Vader en Wees gegroet met het « *Requiem æternam*. »

IV.

VIJFMAAL ONZE VADER EN WEES GEGROET.

Men bidt voor de afgestorvene geloovigen ten minste met een rouwmoedig hart, en terwijl men godvruchtiglijk het lijden van Onzen Heer Jesus-Christus overweegt, vijf-

maal het *Onze Vader*, het *Wees gegroet*, het *Te ergo* en het *Requiem æternam*.

Wij smeeken U dan, *Te ergo quæsumus*, uwe dienaren die gij *tuis famulis subveni*, hebt vrijgekocht ten *quos pretioso Sanguiniprijs*e van uw dierbaar *ne redemisti*.
Bloed, te hulp te komen.

Afsaat van 300 dagen, elken maal dat men deze godvruchtige oefening doet.

Volle afsaat, iedere maand, voor die dezelve dagelijks doet; mits hij op dien dag, welken hij verkiest, biecht, communiceert en bidt voor de Kerk en voor de Overledenen.

V.

HELDHAFTIGE AKTE VAN LIEFDE.

Deze akte bestaat in eene vrijwillige offerande van al zijne werken van voldoening gedurende zijn leven, en van alle hulp die men kan verhoppen na zijne dood, ten gunste der zielen in het vagevuur; men stelt dezelve in de handen der Allerzaligste Maagd, opdat zij ze uitdeele aan degenen dezer heilige zielen, welke zij verlangt te verlossen. De offerande kan gedaan worden eenvoudiglijk

door eene inwendige akte van den wil, welke niet verplicht op straf van zonde, en altijd herroepelijk blijft ; dit is voldoende om de aflaten te verdienen.

Men kan zich nogtans van eene formule bedienen, zooals bij voorbeeld de volgende, en het is zelfs voordeelig deze op zekere tijden te herhalen, om zijne vurigheid te vernieuwen.

Formule :

God van barmhartigheid, mijn Schepper, en mijn Zaligmaker! ik N., neêrgeknield voor uwe voeten, in de tegenwoordigheid van gansch het hemelsch Hof, verlangende, zoo veel het mij mogelijk is, de zielen die in het vagevuur lijden en die uwe geliefde bruiden zijn, te helpen, offer en sta te hunner gunste af, zonder mij nogtans op straf van zonde te verplichten, al mijne werken van voldoening, even als die welke men mij zal willen toevoegen, hetzij gedurende mijn leven, hetzij na mijne dood ; ik leg dezelve in de handen onzer teedere Moeder Maria, opdat zij deze

uitdeele volgens haar welbehagen. Ik bid U, o mijn God! deze offerande en deze gift, die ik hernieuw en bevestig tot uwe glorie en tot zaligheid mijner ziel, te willen aannemen en bekrachtigen. Amen. ¹

De priesters, die deze offerande gedaan hebben, genieten alle dagen van het jaar de persoonlijke gunst van het *Bevoorrecht Altaar*.

Volle aflat, alle dagen, alleenlijk toevoegelijk aan de overledenen, voor de geloovigen die te communie gaan, eene kerk of eene openbare bidplaats bezoeken, en daar volgens de intentie van den Heiligen Vader bidden.

Dezelfde aflat, alle Maandagen, voor het bijwonen der H. Mis ten gunste der zielen in het vagevuur, met bezoek en gebed gelijk hiervoren; en indien men de H. Mis des Maandags niet kan hooren, die des Zondags is voldoende. — De personen die niet kunnen te communie gaan, kunnen verandering dezer werken bekomen.

VI.

AARTSBROEDERSCHAP DER HEMELVAART VAN O. L. V. TOT LAFENIS DER ZIELEN IN HET VAGEVUUR.

Deze godvruchtige vergadering is sedert 1841 opgericht te Rome, in de kerk van *Onze-Lieve-Vrouw in Monterone*, toebehoor-

(1) Men merke wel op de groote gunsten die aan deze offerande zijn verbonden.

rende aan de Congregatie des Allerheiligsten Verlossers.

De geheele wereld door zijn er talrijke broederschappen die met het aartsbroederschap van Rome verbonden zijn.

Om nieuwe broederschappen in de kerken of openbare bidplaatsen op te richten, is het noodig dat daar eerst eene vergadering kerkwettelijk zij opgericht, en dat men zich daarna, met toestemming van den Bisschop, tot den Bestierder wende van het aartsbroederschap te Rome, om dezelve daarin te laten opnemen. ¹ Men kan ze insgelijks oprichten in de kerken of bidplaatsen der vrouwenkloosters, voor de personen van het huis, daarin begrepen de leerlingen, die na hun vertrek uit het gesticht tot het genootschap blijven behooren.

Om de gunsten te genieten, die aan het aartsbroederschap zijn toegestaan, is het genoeg ingeschreven te zijn in een genootschap,

(1) Tot meerder gemak kan men zich, hier in België, wenden tot den Eerw. Overste der Paters Redemptoristen, te Brussel, (Rue Belliard, N° 29), die alle noodige stukken zal bezorgen.

dat behoorlijk is opgenomen. De priesters kunnen door eene bijzondere subdelegatie inschrijvingen ontvangen.

Volle aflaten : op den dag der aanneming in de Broederschap ; op eenen dag naar verkiezing in iedere maand ; op de feestdagen van Kersmis, Driekoningen en Heilig-Sakramentsdag ; van de Onbevleete Ontvangenis, van O. L. V. Geboorte, O. L. V. Lichtemis, de Boodschap en de Hemelvaart van O. L. V. ; van de verschijning van den H. Michaël, 8 Mei ; en van de Toewijding, 29 September ; van den H. Joseph, 19 Maart, en van zijne Bescherming ; den 3^{en} Zondag na Paschen ; van de HH. Petrus en Paulus, 29 Juni ; van Allerzielendag, 2 November.

Men kan deze aflaten verdienen, hetzij op den feestdag, hetzij op eenen anderen dag der Octaaf ; de vereischte voorwaarden zijn de biecht, de communie en het bezoek van eene kerk of van eene openbare bidplaats met een gebed tot de gewone intentiën.

Dezelfde aflat in de uur der dood ; en indien men de communie niet kan ontvangen, is het voldoende godvruchtiglijk ten minste met het hart den heiligen Naam Jezus aan te roepen.

Het Altaar van het Genootschap is, in de kerken en bidplaatsen, waar het is opgericht, *bevoorrecht* voor alle missen, die daaraan gelezen worden voor de zielen des vagevuurs.

Gedeeltelijke aflaten in groot getal voor alle soort van goede werken, die men afzonderlijk kan zien in het handboek uitgegeven door den E. P. Queloz, Directeur van de Aartsbroederschap te Rome.

VII.

DE BLAUWE SCAPULIER.

Bijzondere gunst door Z. H. Pius IX verleend aan allen die den blauwen scapulier dragen :

Iederen keer dat zij bidden, op welke plaats het ook zijn moge, 6 Onze Vaders, 6 Wees gegroeten, 6 Glorie zij den Vader, enz., ter eere van de H. Drievuldigheid en van de Onbevleete Ontvangenis, tot verheffing der H. Kerk, uitroeiing der ketterijen en eendracht onder de christene prinsen, kunnen zij verdienen *al de aflaten* (waaronder menigvuldige *vollen*) van de zeven Hoofdkerken van Rome, van Portiuncula, van Jerusalem en van den H. Jacobus van Compostella.

Deze aflaten zijn toevoegelijk aan de *zielen in het vagevuur*.

Zie de *kleine geestelijke schatkist*, bl. 21.

GEBEDEN VOOR DE STERVENDEN.

De heilige Alphonsus heeft ons ook hiervoren, bl. 15, aanbevolen voor de stervenden te bidden. Door stervenden moeten wij verstaan allen die de dood nabij zijn, hetzij door ziekte, hetzij bij toeval, of anderszins. Hoe vele duizende zielen verschijnen dage-

lijks, ieder oogenblik, voor Gods rechterstoel, de meesten zonder zorg te hebben gedragen om zich daartoe voor te bereiden, of zelfs zonder aan de dood gedacht te hebben, gelijk de Zaligmaker ons daarover waarschuwt! Het is zeker eene schoone akte van liefde, eene uitmuntende devotie, een werk dat zeer aangenaam is aan het H. Hart van Jesus-Christus, die ons allen heeft vrijgekocht ten prijze van zijn Bloed, dagelijks te bidden bij voorbeeld voor degenen die dien dag moeten sterven, en bijzonderlijk voor die het meest verlaten en het meest van God verwijderd zijn. Men kan evenzoo tot dat inzicht alle soort van goede werken of godvruchtige oefeningen verrichten, te communie gaan, de H. Mis hooren, enz.

Indien wij door dat middel het geluk hebben eene ziel aan de hel te ontrukken, of haar het vagevuur te verzachten, wat mogen wij dan niet voor ons zelve verhoplen! En indien wij te dien einde gebruik maken van oefeningen, aan dewelke aflaten gehecht zijn, dan kunnen wij te gelijker tijd de zie-

len helpen die zich reeds in het vagevuur bevinden. Daarom bieden wij hier eenige dier oefeningen aan.

I.

DRIEMAAL ONZE VADER EN DRIEMAAL WEES
GEGROET.

De drie *Onze Vader* worden gelezen ter gedachtenis van het Lijden van Jesus-Christus, en de drie *Wees gegroeten* ter gedachtenis van het Medelijden van Maria, tegenwoordig bij den doodstrijd van haren goddelijken Zoon.

Afsaat van 300 dagen, elke maal men deze godvruchtiglijk en met een rouwmoedig hart bidt voor de stervende geloovigen.

Volle afsaat, iedere maand, indien men dezelve alle dagen bidt, voor degenen die op een dag van de maand volgens hunne verkiezing biechten, te communie gaan en bidden volgens de inzichten van den heiligen Vader.

II.

GEBED TOT JESUS IN ZIJNEN DOOBSTRIJD.

O allergoedertierenste Jesus! die de zielen *su, amator animarum!*
zoo bemint; ik smeeek *obsecro te, per agoni-*
U door den doodstrijd *am Cordis tui sanc-*

van uw Allerheiligste *tissimi, et per dolores*
 Hart, en door de smarten *Matris tuæ immacu-*
 ten uwer Onbevleete *latæ, lava in sanguine*
 Moeder, wasch af in *tuo peccatores totius*
 uw Bloed de zondaars *mundi nunc positos in*
 van geheel de wereld, *agonia, et hodie mori-*
 die nu in den dood- *tuos. Amen.*
 strijd verkeeren en
 vandaag moeten ster-
 ven. Amen.

Hart van Jesus in *Cor Jezu in agonia*
 den doodstrijd! heb *factum! miserere mo-*
 medelijden met de *rientium.*
 stervenden.

Afsaat van 100 dagen, elken maal men dit gebed zegt
 met godsvrucht en met een rouwmoedig hart.

Volle afsaat, iedere maand, indien men het zegt ten
 minste driemaal elken dag, op verschillende tijden; voor-
 waarden: biechten op een dag der maand, te communie gaan,
 eene kerk of openbare bidplaats bezoeken, en daar bidden
 volgens de intèntien van den Heiligen Vader.

III.

**GODVRUCHTIGE OEFENING TER GEDACHTENIS VAN
 DEN DOODSTRIJD VAN JEZUS OP HET KRUIS, OVER
 DE ZEVEN WOORDEN, DIE HIJ TOEN HEEFT
 UITGESPROKEN.**

God! kom mij te *Deus, in a l jutorium*

hulp. — Heer ! haast *meum intende.* — Do-
U om mij te helpen. *mine, ad adjuvandum*
me festina.

Glorie zij den Va- *Gloria Patri et Fi-*
der en den Zoon en *lio et Spiritui Sancto.*
den Heiligen Geest. — — *Sicut erat in prin-*
Gelijk het was in het *cipio, et nunc, et sem-*
begin, en nu en altijd *per, et in sæcula sæ-*
en in de eeuwen der *culorum. Amen.*
eeuwen Amen.

EERSTE WOORD.

Vader! vergeef het hun ; want zij weten niet
wat zij doen.

Wij aanbidden U, *Adoramus te, Chris-*
Christus, en wij loven *te, et benedicimus tibi.*
U. — Omdat gij door — *Quia per sanctam*
uw heilig Kruis de *crucem tuam redemisti*
wereld verlost hebt. *mundum.*

Beminnelijke Jesus ! die uit liefde voor
mij stervende aan het kruis hangt, om door
uwe smarten de schuld mijner zonden te be-
talen, en die uwen goddelijken mond opent
om mij er de vergiffenis van te bekomen van

de eeuwige rechtvaardigheid ! heb medelijden met alle stervende geloovigen en met mij zelve, wanneer ik mij in dat uiterste oogenblik zal bevinden, en door de verdiensten van uw dierbaar Bloed, welk gij voor onze zaligheid hebt vergoten, geef ons eene zoo levendige droefheid over onze fouten, dat wij den geest mogen geven in den schoot uwer oneindige barmhartigheid.

Drie *Glorie zij den Vader*, enz.

Heb medelijden met *Miserere nostri*,
 ons, o Heer ! Heb me- *Domine*. — *Miserere*
 delijden. *nostri*.

Mijn God ! ik geloof in U, ik betrouw op U, ik bemin U, en het is mij leed U door mijne zonden beleedigd te hebben.

TWEEDE WOORD.

Vandaag zult gij met mij zijn in het Paradijs.

Wij aanbidden U, *Adoramus Te*, enz.
 enz.

Mijn beminnelijke Jesus ! die uit liefde voor mij stervende aan het kruis hangt en die zoo spoedig en zoo milddadig beantwoordt

aan het geloof van den goeden moordenaar, welke U te midden uwer vernederingen voor den Zoon van God erkent, en die hem den hemel toezegt! heb medelijden met al de stervende geloovigen en met mij zelve, wanneer ik in dat uiterste oogenblik zal zijn en door de verdiensten van uw dierbaar Bloed, beziel onzen geest met een zoo standvastig en zoo voortdurend geloof, dat geene ingeving van den duivel in staat zij hetzelfde te doen wankelen, opdat wij ook de belooning van het hemelsch paradijs mogen bekomen.

Drie *Glorie zij den Vader*, enz.

Heb medelijden, enz. — Mijn God! enz.

DERDE WOORD.

Ziedaar uwen Zoon. — *Ziedaar uwe Moeder.*

Wij aanbidden U, *Adoramus Te*, enz.
enz.

Beminnelijke Jesus! die uit liefde voor mij stervende aan het Kruis hangt, en die, uwe eigene smarten vergetende, ons uwe allerheiligste Moeder zelve als onderpand uwer liefde nalaat, opdat wij door hare bemiddeling in

onze groote noodwendigheden met betrouwen tot U onze toevlucht mogen nemen ! heb medelijden met alle stervende geloovigen en met mij zelven, wanneer ik mij in dat uiterste oogenblik zal bevinden ; en door de inwendige martelie eener zoo geliefde Moeder, doordring onze harten met een standvastig betrouwen op de oneindige verdiensten van uw dierbaar Bloed, opdat wij de eeuwige verdoemenis, die wij door onze zonden verdiend hebben, mogen ontgaan.

Drie Glorie zij den Vader, enz.

Heb medelijden, enz. — Mijn God ! enz.

VIERDE WOORD.

Mijn God ! mijn God ! waarom hebt Gij Mij verlaten ?

Wij aanbidden U, *enz. Adoramus Te, enz.*

Beminnelijke Jezus ! die uit liefde voor mij stervende aan het kruis hangt, en die, pijn op pijn lijdende, behalve zoo vele lichamelijke smarten, nog met een oneindig geduld de pijnlijkste zielesmart lijdt door de verlatenheid, waaraan uw eeuwige Vader u over-

laat ! heb medelijden met alle stervende geloovigen en met mij zelve, wanneer ik mij in dat uiterste oogenblik zal bevinden ; en door de verdiensten van uw dierbaar Bloed, verleen ons de gratie om meteen waar geduld, al de smarten en al de benauwdheden van onzen doodstrijd te lijden, opdat wij, onze smarten met de uwe vereenigende, daarna deelachtig mogen zijn aan uwe glorie in den hemel.

Drie *Glorie zij den Vader*, enz.

Heb medelijden, enz. — Mijn God ! enz.

VIJFDE WOORD.

Ik heb dorst.

Wij aanbidden U, *enz. Adoramus Te*, enz.

Beminnelijke Jesus ! die uit liefde voor mij stervende aan het kruis hangt, en die, niet tevreden met zooveel smaad en smarten te lijden, er nog meer verlangt, mits alle menschen maar zalig worden, alzoo toonende dat die overvloedige stroom der bitterheden van uw lijden nog niet voldoende is, om den dorst van uw liefdevol Hart te lesschen ! Heb medelijden met alle stervende geloovigen, en

met mij zelve, wanneer ik mij in dat uiterste oogenblik zal bevinden; en door de verdiensten van uw dierbaar Bloed, ontvlam onze harten met eene zoo brandende liefde dat zij aanhoudend kwijnen van verlangen om de gansche eeuwigheid door met U vereenigd te zijn.

Drie Glorie zij den Vader, enz.

Heb medelijden, enz. — Mijn God! enz.

ZESDE WOORD.

Alles is volbracht.

Wij aanbidden U, *enz. Adoramus Te, enz.*

Beminnelijke Jesus! die uit liefde voor mij stervende aan het kruis hangt, en die, van dien stoel der waarheid af verkondigt, dat gij het werk onzer verlossing voltrokken hebt, door hetwelk wij, kinderen van gramschap en van eeuwig verderf als wij waren, kinderen Gods en erfgenamen des hemels geworden zijn! heb medelijden met alle stervende geloovigen en met mij zelve, wanneer ik mij in dat uiterste oogenblik zal bevinden; endoor de verdiensten van uw dierbaar Bloed

onthecht ons geheel en al van de wereld en van ons zelve, en in het oogenblik van onzen doodstrijd, geef ons de gratie van U uit goeder harte het offer te doen van ons leven tot boeting onzer zonden.

Drie *Glorie zij den Vader*, enz.

Heb medelijden, enz. — Mijn God! enz.

ZEVENDE WOORD.

Vader in uwe handen beveel Ik mijnen geest.

Wij aanbidden U, enz. *Adoramus Te*, enz.

Beminnelijke Jezus! die uit liefde voor mij stervende aan het kruis hangt, Gij die, om eene zoo groote offerande te voltrekken, U aan den wil van uwen Vader onderwerpt, uwe ziel in zijne handen overgeeft, en daarna het hoofd buigt en sterft! heb medelijden met alle stervende geloovigen, en met mij zelve, wanneer ik mij in dat uiterste oogenblik zal bevinden; en door de verdiensten van uw dierbaar Bloed geef ons in dien laatste strijd eene volmaakte gelijkvormigheid met uwen heiligen wil, opdat wij bereid mogen zijn om te leven of te sterven, gelijk het

U zal behagen, en dat wij niets anders verlangen dan dat uwe aanbiddelijke wil volkomen in ons voltrokken worde.

Drie *Glorie zij den Vader*, enz.

Heb medelijden, enz. — Mijn God, enz.

GEBED TOT DE ALLERHEILIGSTE MAAGD,
MOEDER VAN SMARTEN.

Allerheiligste Moeder van smarten ! door de wreede martelie, welke gij aan den voet van het kruis hebt uitgestaan gedurende de drie uren dat Jesus tegen de dood worstelde, gewaardig U ons bij te staan in onzen doodstrijd, wij die de kinderen uwer smarten zijn, opdat wij door uwe voorspraak, van ons sterfbed mogen opklimmen tot de koren der gelukzaligen, die uwen troon omringen in den hemel.

Drie *Wees gegroet*.

Maria, Moeder van gratie- *Maria, Mater gratiae*,
tie, Moeder van barm- *Mater misericordiae*,
hartigheid ! bescherm *Tu nos ab hoste protege*
ons tegen onze vijanden, en ontvang ons *Et hora mortis suscipe*.
in het uur onzer dood.

Van de schielijke en onvoorziene dood. — *A subitania et im-*
provisa morte. —

Verlos ons Heer ! *Libera nos, Domine.*

Van de hinderlagen des duivels. — *Ab insidiis diabo-*
li. —

Verlos ons, Heer ! *Libera nos, Domine.*

Van de eeuwige dood. — *A morte perpetua. —*

Verlos ons, Heer ! *Libera nos, Domine.*

GEBED.

OREMUS.

O God, die om het menschdom zalig te maken, in de smartvolle dood van uwen Zoon een voorbeeld en eenen bijstand gegeven hebt, verleen, wij smeeken U, dat wij in het uiterste gevaar der dood de uitwerking van deze zoo groote liefde mogen gevoelen en waardig worden aan

Deus, qui, ad huma-
ni generis salutem, in
dolorissima Filii tui
morte exemplum et sub-
sidium constituisti;
concede, quæsumus, ut
in extremo moris no-
stræ periculo, tantæ
charitatis effectum
consequi, et ipsius Re-
demptoris gloriæ con-
sociari mereamur. Per
eundem Christum Do-

de glorie van onzen *minum nostrum*. —
Zaligmaker deelachtig *Amen*.

te zijn. Door denzelf-
den Jezus-Christus,
onzen Heer. — Amen.

Jezus! Maria! Joseph! ik geef U mijn hart
en mijne ziel!

Jezus! Maria! Joseph! staat mij bij in
mijnen doodstrijd!

Jezus! Maria! Joseph! dat ik vreedzaam
sterve in uw heilig gezelschap.

Aflaat van 300 dagen, elken maal men deze oefening
in godvruchtigheid doet. *

* *Behalve den aflaat van 100 dagen, die reeds gehecht is
aan ieder der drie bovenstaande gebeden, voor elken maal
men dezelve zegt*

DE VERTALER.

EINDE.

BLADWIJZER.

Is de godsvrucht tot de zielen in het vage- vuur ons voordeelig.	5
Zijn wij verplicht de zielen in het vage- vuur te helpen.	7

Godvruchtige oefeningen voor de zielen des vagevuurs.

I. Novene.	16
Gebet tot Jesus-Christus om door de smar- ten van zijn bitter lijden barmhartigheid te verwerven voor de zielen des vage- vuurs.	27
II. Opdracht der H. Mis voor iederen dag der week.	29
III. « De Profundis » na zonnenondergang.	40
IV. Vijfmaal Onze Vader en Wees gegroet.	43
V. Heldhaftige akte van liefde.	44
VI. Aartsbroederschap der Hemelvaart van O. L. V. tot lasenis der zielen in het vagevuur.	46
VII. De blauwe Scapulier.	48

Gebeden voor de stervenden.

I. Driemaal Onze Vader en driemaal Wees gegroet	51
--	----

II. Gebed tot Jezus in zijnen doodstrijd.	51
III. Goelyvruchtige oefening ter gedachtenis van den doodstrijd van Jezus op het Kruis, over de zeven woorden, welke Hij toen heeft uitgesproken.	52
Gebed tot de allerheiligste Maagd, de Moeder van smarten.	60

51

52

60

iv

Bloemen gekosen uit de werken van den
H. ALPHONSUS.

Gelijkvormigheid met den wil van God, door
den H. ALPHONSUS, kerkleeraar. Vertaald door den
Eerw. Pater H. Theolan, C. SS. R.

Wijze om geduldig met God bezig te zijn, door
denzelfden.

Devotie tot de sielen des vagevuurs, door den-
zelfden. 2^e uitgaf.

Bevone ter eere van den H. Geest. Overwegin-
gen voor elken dag, van af het feest der Samenvaert onzer
Heeren Jesus-Christus tot en met Zaterdag voor Pinkster-
ren, door den H. ALPHONSUS. In het hollandsch vertaald.

Met H. Maat van Maria volgens den H. ALPHONSUS
of overwegingen voor de Maand van Maria, voor de Fees-
ten der H. Maagd, en voor alle Zaterdagen van het jaar,
getrokken uit de werken van den H. Kerkleeraar door
Pater St-Omer, Priester van de Congregatie des allerhel-
ligsten Verlossers. Uit het fransch vertaald. Een sterk
boekdeel in-32 van 525 bladz.

Met H. Maat van Jesus volgens den H. ALPHONSUS,
of overwegingen voor de Maand van het H. Hart, voor het
heilig Ur, en voor den eersten Vrijdag der maand, ge-
trokken uit de werken van den heiligen Kerkleeraar,
door Pater St-Omer van de Congregatie des allerheiligsten
Verlossers. Uit het fransch vertaald door P. Van Bergen,
priester dienzelfde Congregatie. Een sterk boekd. in-32.

Leven van den wonderbaarlijken Clemens-
Maria Matheson, priester van de Congregatie des al-
lerheiligsten Verlossers en eersten voorzitter dier
Congregatie, na den H. ALPHONSUS. Door den heiligen
heer P. Giesseens, kanonik van de metropolitane kerk
te Mechelen. Met vergunning des schrijvers uit het fransch
vertaald.

De christelijke Meester in de opvoeding en in hare
geboden door W. Kramer, kanonik en rector van het
seminarie te Münster, met vertol van den schrijver uit
het hoogduitsch vertaald, door L. de Boonen de Ryck-
holt, priester.